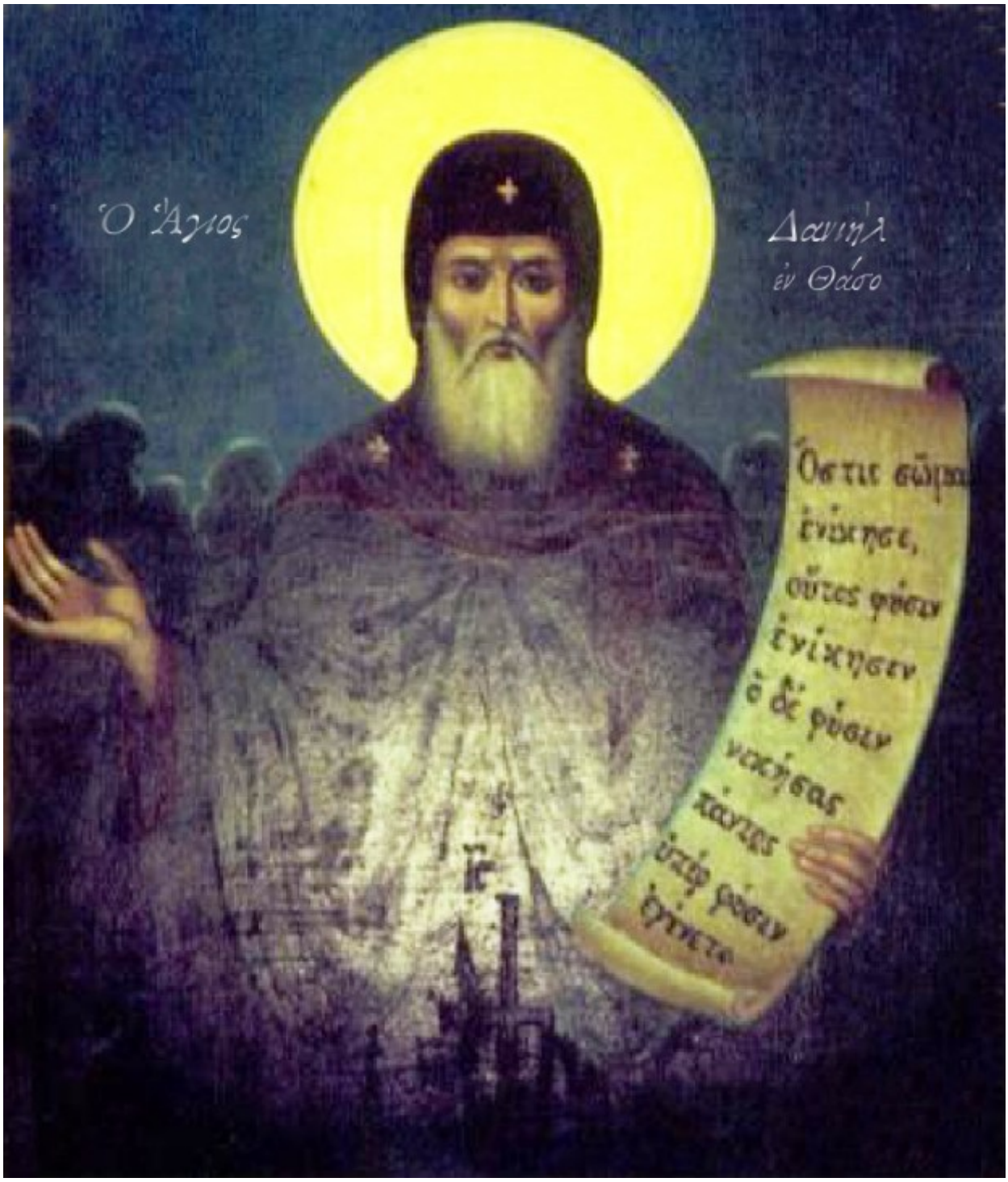
12 Σεπτεμβρίου 2026

Όσιος Δανιήλ ο Θάσιος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Εορτάζει στις 12 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Ορμὰς παθών επέσχε Δανιὴλ νέος,
ως πριν Δανιήλ, των λεόντων τας μύλας,
Αμφὶ δύο και δεκάτην Δανιὴλ βίοτον λίπε τόνδε.

Βιογραφία

Ο Όσιος Δανιήλ ο Θάσιος υπήρξε ευσεβής από την παιδική του ηλικία, αμέσως από τη νεότητα του έγινε πρόθυμος κήρυκας του Ευαγγελίου, πρόμαχος και συνήγορος της Ορθοδοξίας.

Ο όσιος και θεοφόρος Δανιήλ, έζησε τον 9ο μ.Χ. αιώνα όταν αυτοκράτορας ήταν ο Λέων ο Αρμένιος ο εικονομάχος. Όταν πλέον έγινε άντρας ο Δανιήλ, ίδρυσε μοναστήρι στο νησίδιο Κραμβούσα, που βρίσκεται δίπλα στη νήσο Θάσο. Η φήμη της μεγάλης αρετής του ιδρυτή έφερε εκεί πολλούς μοναχούς από τη Θάσο και απ' άλλου.

Ο όσιος Δανιήλ αγαπούσε τόσο την πνευματική ζωή και ήταν τόσο πολύ ταπεινόφρων ώστε όταν στη Θάσο ήλθε ο μέγας Ιωαννίκιος (βλέπε 4 Νοεμβρίου), ο Δανιήλ εγκατέλειψε την ηγουμενική του θέση και έτρεξε κοντά στον φημισμένο εκείνο όσιο άντρα, για να πάρει διδάγματα από την τόσο προσεκτική και ενάρετη ζωή του. Ο Ιωαννίκιος προσπάθησε να τον εμποδίσει λέγοντας του, ότι μπορούσε και μόνος του να τελειοποιεί τον εαυτό του με την προσευχή, τη μελέτη και τη χάρη του αγίου Πνεύματος. Ο Δανιήλ όμως επέμενε και ο Ιωαννίκιος υποχώρησε. Μετά από καιρό ο Ιωαννίκιος, υποχρέωσε τον Δανιήλ να επιστρέψει στη μονή του διότι οι μοναχοί της τον ζητούσαν επίμονα, επειδή δεν έβρισκαν άξιο αντικαταστάτη του. Ο Δανιήλ υπέκυψε και επανήλθε στη μονή του.

Σε βαθιά γεράματα αποδήμησε στον Κύριο και τάφηκε, κατά την επιθυμία του, στο νησίδιο του κοντά στα κύματα, δίπλα στα όποια πρωί και βράδυ πολλές φορές έστελνε την προσευχή του και ύμνους στο Θεό.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.
Ποιμὴν ἀληθέστατος, καὶ μοναστῶν ἀρχηγός, ἐδείχθης πανόσιε, τῆς ἐν τῇ Θάσῳ μονῆς, Δανιὴλ ἀξιῴμνητε· ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ἐκομίσω τὴ χάριν, νέμων τοῖς προσιοῦσι, τὰς ἰάσεις ἀφθόνως, τοῖς πόθῳ σου τὴν μνήμην τελοῦσι πανόλβιε.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Ὡς μοναζόντων ποδηγέτην καὶ διδάσκαλον, καὶ νήσου Θάσου πολιοῦχον εὐφημοῦμέν σε, Δανιήλ, ἐπιτελοῦντες σεπτήν σου μνήμην, ὡς οὖν ἔχων παῤῥησίαν

πρὸς τὸν Κύριον, ἐκδυσώπει ἡμᾶς, ῥύσασθαι κακώσεως, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ πανόσιε.

Κάθισμα
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.
Ὡς ἥλιος φαιδρά, ἡ ἁγία σου μνήμη, ἀνέτειλεν ἡμῖν, Δανιὴλ θεομάκαρ, φωτίζουσα ἅπαντας, τοῦς αὐτὴν ἑορτάζοντας, ἥν ἐκ πίστεως, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν, σκέπε, φύλαττε, πειρατηρίων τοῦ βίου, ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἕτερον Κάθισμα
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.
Εὐφραίνου ἐν Χριστῷ, νῆσος Θάσος ἰδοὺ γάρ, ἐπέφανέ σοι νῦν, Δανιῆλ τοῦ Ὁσίου, ἡ μνήμη ἡ πάντιμος, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, ὅθεν σκίρτησον, μετὰ χαρὰς ἐκβοῶσα, δόξα, αἴνεσις, σὺ τῶν Ὁσίων ὑπάρχεις, Χριστὲ καὶ κραταίωμα.

Ἕτερον Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.
Ἀγαλλιάσθω ἡ σεμνὴ νῆσος τῆς Θάσου, καὶ εὐφραινέσθω ἡ πληθὺς πᾶσα Θασίων, ὡς προστάτην θερμότατον πλουτήσασα μέγαν, καὶ κρήνην πολλῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν, παντοίων ἀῤῥωστημάτων ἀπαγωγήν, Δανιὴλ τὸν θαυμάσιον. Διὸ συμφώνως αὐτῷ βοῶμεν ἀρυόμενοι· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Ἕτερον Κάθισμα
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.
Κατεπλάγησαν σοφέ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ χοροί, σὲ ὁρῶντες ἐπὶ γῆς, βιοῦντα ὡς ἐν Οὐρανοῖς, καὶ ἐκδιδάσκοντα τὴν ποίμνην σου, θεομάκαρ, πορεύεσθαι ἀεί, πρὸς τὰς εὐθείας ὁδούς, εἰς δόξαν καὶ τιμήν, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ὅς διὰ τοῦτο πλείστοις σε χαρίσμασι, καὶ θαυμασίοις ἐδόξασε. Καὶ νῦν πρεσβεύεις, εἰς τὸ σῳθῆναι τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος
Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, ἐχρημάτισας μάκαρ, ἀλλ’ ὤφθης συμπολίτης Ἀγγέλων, ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ γῆς βιοτεύων, σαρκὸς πάσαν τὴν πρόνοιαν ἀπέῤῥιψας, διὸ καὶ παρ’ ἡμῖν ἀκούεις·

Χαῖρε τῆς Θάσου βλαστὸς καὶ γόνος·
χαῖρε τῆς νήσου ἀπάσης πόνος.
Χαῖρε Ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον·
χαῖρε τῆς Τριάδος φαιδρὸν ἐργαστήριον.
Χαῖρε λύχνε διακρίσεως, ἀπαστράπτων τηλαυγῶς·
χαῖρε ἄστρον διοράσεως, καταυγάζον φαεινῶς.

Χαίροις ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῶ·
χαίροις ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς.
Χαίροις μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας·
χαίροις τῶν ῥαθυμούντων τρόπος παρηγορίας.
Χαίροις ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ὁ βαστάσας·
χαίροις αὐλαῖς οὐρανίοις σκηνώσας.
Χαίροις Πάτερ Δανιὴλ Ὅσιε.

Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς
Ἦχος α΄.
Φαιδρύνεται σήμερον, ἡ θεόσωστος Θάσος, τῇ παγγεράστῳ μνήμῃ σου Δανιὴλ ὁσιώτατε, καὶ ἡ τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησία λαμπρῶς καταυχάται ὑμνοῦσά σε, πιστῶν δὲ τὰ πλήθη, τῶν σῶν θαυμάτων ἀρυόμενα πανηγυρίζει. Ἀλλ’ ὦ συμπαθέστατε Πάτερ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, εὐρωστίαν, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Πηγή: .saint.gr